

Год. IV.

Излиза периодично

1938 г.

Брой 1 лв.

Брой 7.

С М Ъ Л О С Т Ъ

Колко много сила има въ тая малка думичка! Тя ни разказва историята на велики борби, на преодолені препятствия, на неоценими и величествени жертви. Смѣлость, е ореола, който блѣсти надъ челата на победителитѣ. Смѣлость, е великата нужда на нашето време и на нашия съвременникъ. Борбата за съществуване днесъ не е нищо друго освенъ една страшна и упорита битка; борба, която иска отъ насъ всичкитѣ ни сили и воля и мъдростъ. Ще победятъ само смѣлитѣ.

Мнозина мислятъ, че да си смѣлъ е достатъчно да си заслепенъ и грубъ; да вземешъ твоята частъ отъ живота на всяка цена, дори за смѣтка на твоя ближень. Това е основно заблуждение. Има една възвишена смѣлость, която посреща мъжественно отговорността, носи безропотно товарътъ на ближния, съблича дрѣхата си предъ измързналия братъ, отдѣля залъка отъ устата си предъ страждущия. За тая свещенна смѣлость е нашата дума, а не за онова безскрупошно и безсърдечно пренебрегване на човѣка, заради придобиване блага за себе си.

Хората съ смѣлъ духъ сж хора съ чисто сърдце. Една нечиста и омърсена съвестъ никога не може да позволи на човѣшкия духъ да разгѣне всички свои сили. Тя винаги разхлабва волята и прегражда пътя на всѣкъ възвишенъ починъ. Чистиятъ по сърдце не знае що е страхъ, той нѣма защо да се плаши отъ самия себе си. Той не трепери предъ миналото и може да гледа смѣло напредъ.

Целта на живота му е възвишена. Той не се бори за дребнави нѣща, не стои подъ знамето на „чистия“ егоизмъ. Въ името на своята жизнена цель, той може да застане предъ най-големитѣ хора на времето и да иска решително правото си. Великъ е бореца за чиста и възвишена кауза. Великата идея за освобождението на племето ни, не даваше ли крила на апостолитѣ отъ възраждането? Не бѣха ли тѣ, жрецитѣ на тая идея, легендарнитѣ смѣлци, отъ които трепереше огромната отоманска империя?

Смѣлиятъ е човѣкъ на дълбока и непоколебима въра. Доброто, чистото, възвишеното побеждава. Това е великата истина на вѣковетъ. Она, който се бори за правда не се съмнява въ нея, а това го прави упоритъ и издрѣжливъ. Той стои до край на своя постъ, той слага живота си предъ олтаря на дълото си.

За какво и какъ се боришъ ти въ живота, драги читателю?

Морала на библията.

При единъ пасторъ, който билъ доста оригиналенъ въ своитѣ отговори, еднажъ дошълъ единъ господинъ, който мислѣлъ че въ библията има толкова много скандални и неморални истории, че той не би се решилъ да я препоръча нѣкому. Тогава пасторътъ му разправилъ следната история: „Азъ видѣхъ еднажъ една чудна градина пълна съ чудни цвѣта, изрядни зеленчуци и великолепни плодни дръвчета. Въ единъ отъ жглитѣ, както е редно за всѣка градина, имаше една купчина торъ. Внезапно вратата се блъсна и въ градината влезе една голѣма свиня. Навѣла зурла до земята, тя тичаше между лехитѣ безъ да види нито цвѣтата, нито зеленчука, нито хубавитѣ плодове. Тя тичаше право къмъ купчината торъ, напѣха зурлата си въ нея и почна да рови...“ Не правятъ ли така и много „учени“ критици, които ровятъ изъ библията за да намѣрятъ нѣщо, което да удовлетвори жаждата имъ за критика, а отминаватъ красотата и богатството на Божието Слово. Ти какво търсишъ въ библията драги читателю? Въобще познавашъ ли тая интересна книга? Помни че тя е най-много четената книга въ свѣта!

Бунтовникъ

Синътъ на едни благородни но строги родители, еднажъ се почувствалъ много обиденъ отъ тѣхъ. Заявилъ имъ че тѣ го тиранизирали и че не искалъ да стои повече при тѣхъ. „Ще се махна, и ще тръгна по широкия свѣтъ!“ Следъ тия думи той отишелъ да спи въ стаята си. На другата заранъ, като се събудилъ намѣрилъ до леглото си раница съ хлѣбъ, бѣло, два чифта здрави обуца и единъ бастунъ. Това подеиствувало по-добре отколкото разпавии. Синътъ почналъ да се моли и призналъ своята грѣшка.

Така често Богъ ни засрамва, когато ние вдигаме бунтъ срещу неговото рководство и искаме сами да уредимъ всичко. Той никого не задържа на сила, но тежка е била участъта на ония, които не сж слушали неговитѣ съвети и предупреждения.

Благословенъ трудъ.

Наистина, поразително е че Богъ призовава за велики задачи хора, въ часове, когато тѣ не мислятъ за нищо друго освенъ да изпълнятъ съвестно своя обикновенъ дългъ. Той призова Мойсея, когато той бѣ овчаръ. Елисея взе отъ следъ ралото. Първиятъ израилевъ царъ Саула призова, когато той търсеше загубенитѣ ослици на баща си. Гидеона взе отъ хармана, ученицитѣ Христови, когато кърпѣха мрежитѣ си. Павелъ е извиканъ въ Антиохия и отъ тамъ за служба между езичниците, когато седеше задъ тъкачния станъ въ Тарсъ. Зидари, строятъ оборъ въ Витлеемъ. Зидаритѣ зидатъ стениитѣ, дърводѣлцитѣ поставятъ гредитѣ и покрива. А единъ день Богъ положи своя Синъ въ тоя оборъ. Затова бжди вѣренъ въ работата си! Богъ и нея може нѣкой день да почете и оцени по чуденъ начинъ.

Ти и той

„Уморенъ ли си? Христосъ сжщо познаваше умората. Наскърбенъ ли си? Той сжщо бѣ наскърбяванъ. Не е ли разбрана любовта ти, посрещнатъ ли си хладно? — Него посрещаха сжщо така. Поради своята велика милость Той смири себе си и стана човѣкъ като насъ. Колко уморенъ, колко самотенъ и наскърбенъ бѣ Той на тая земя: човѣкъ на скърби, който понесе своята мжка безъ ропотъ и бунтъ. А ние ли трѣбва да се бунтуваме срещу нашата мжка, която е краткотрайна! Не се ли приближаваме съ всѣки день къмъ родината! Наистина пжтя е дългъ и уморителенъ, но ние виждаме цельта. Километричнитѣ камъни на годинитѣ летятъ край насъ и за всѣкидневния товаръ ни се даватъ достатъчно сили. Кой знае колко близко е края, когато стигне пжтника у дома въ дивната страна, кждето текатъ рѣки отъ жива вода, кждето не ще има вече нужда, нито скръбъ, нито болки, кждето вечно може да почива при своя небесенъ приятель...“

Изъ дневника на английския генералъ Гърдонъ.

Жертва.

Презъ 1917 г. болшевикитѣ пленили всички офицери, които се намирали въ адмиралтейството, строили ги и имъ заявили че всѣки десети човѣкъ ще бжде застрелянъ. Единъ такъвъ десети човѣкъ билъ единъ младъ морски кадетъ, който треперелъ отъ смъртенъ ужасъ. Единадесетиятъ човѣкъ до него билъ стариятъ свещеникъ на адмиралтейската църква. Той размѣнилъ мълчаливо мѣстото си съ младежа и по тоя начинъ го спасилъ като жертвувалъ живота си заради него.

Въ табличката за волни пожертвувания въ една църква нѣкой пусналъ 20 лева, завити въ една книжка на която било написано: „Хвали Господа душе моя, и не забравяй ни едно отъ всичкитѣ му благодеяния! Отъ единъ, който е безъ работа вече четири години.“ Ти познавашъ ли величието на жертвата драги читателю? Какво ти струва твоето християнство?

Азъ мога да умра

На западниятъ брѣгъ на Ютландия се намира малкото рибарско селце Харборъ. Преди нѣколко години 24 рибари отъ селцето загинали въ бурята, която ги изненадала на открито море. Само една лодка успѣла да стигне брѣга. Преди да навлезе въ разбиващитѣ се на брѣга вълни лодката се напълнила съ вода. Въ нея имало седемъ души, а само петъ отъ тѣхъ имали спасителни пояси. Двамата, които били безъ пояси били невѣрващи. Когато вече трѣбвало да навлѣзатъ въ опасната зона, въ лодката се изправилъ единъ младежъ и казалъ всрѣдъ натегнатото мълчание: „Азъ мога да умра но ти не можешъ,“ откачилъ пояса си и го подалъ на единъ отъ двамата, следъ което седналъ отново и хваналъ греблото. Давайки последното си средство за спасение, тоя младежъ желяелъ да спаси единъ човѣкъ, който споредъ неговото схващане не билъ готовъ да се яви предъ великия Сѣдия, защото не вѣрвалъ въ Неговата любовь.

Какво давашъ ти драги читателю за спасение безсмъртната душа на твоя най-добъръ приятель?

Удари мене.!

Въ една фамилия имало едно много нежно момче, което поради болнавостта му било щадено отъ родителитѣ си и било малко разглезено. Бащата билъ много милостивъ. Две престѣпления обаче той наказвалъ много строго: непослушанието и лжжата. Единъ день болнавото момче излгало, и бащата съ свито сърдце взелъ прѣчката. Предъ него, треперящъ и разплаканъ стоялъ малкия лжеецъ и очаквалъ неизбежното наказание. Тогава неговиятъ по-голѣмъ братъ, здравъ и силенъ юноша, се изправилъ предъ баща си и казалъ: „Тате, набий мене!“ Незнамъ дали бащата е приелъ това замѣстничество, но съмъ сигуренъ че такива замѣстници сж голѣма рѣдкостъ. Дали нѣкой отъ васъ би поелъ върху себе си наказанието, което се пада на неговия братъ или сестра?! Христосъ обаче умрѣ за твоитѣ и моитѣ грѣхове. Нека не забравяме това!

Човѣшкитѣ нѣща трѣбва да бждатъ разбрани за да бждатъ обичани; божественитѣ нѣща трѣбва да бждатъ обичани за да бждатъ разбрани.

Паскаль.

Тайната.

Единъ шлосеръ успѣлъ съ голѣма мъка да изгради своя собствена леярна. Но когато работата вече започнала тогава невѣрна болестъ го хвърлила на смъртния одъръ. Въ последния си часъ той довѣрилъ на своя четиринадесетъ годишенъ синъ тайната на едно свое откритие, което му струвало многогодишенъ упоритъ трудъ. Синътъ пламналъ отъ желание да използва откритието на своя баща. Съ голѣмо упорство и непосиленъ трудъ младежътъ вървилъ къмъ своята цель. Само една мисль го крепила презъ всичкото време: „Азъ трѣбва да изпълня завета на баща си!“ — Тоя младъ мъжъ билъ прочутия Алфредъ Крупъ.

Исусъ Христосъ ни завеща своето Царство. Нима не ще вложимъ въ неговото изграждане всичкитѣ си сили и енергия?!

Молитвата.

„Когато пжтувахъ по морето, видѣхъ какъ подъ палящитѣ лжчи на слънцето водата въ видѣ на лека пара се издига-ше на горе. Мжглата се сгъсти на облаци и по-късно почна да вали. Азъ вку-сихъ падащитѣ капки и ето, тѣ бѣха сладки! Обясниха ми че слънчевата топ-лина изсмуква само чистата вода а не и солъта отъ морската вода. Сега ми стана ясно защо и какъ Богъ може да отгово-ри на нашитѣ молитви. Както слънцето издига само чистата вода нагоре, така и Богъ издига молитвитѣ ни нагоре при себе си, но не съ всичкия прахъ на земята, който е поленналъ по тѣхъ, но очистени отъ всичко, което свѣта може да вплете въ тѣхъ.“

Саду Сундаръ Сингъ.

Молитвитѣ на христианитѣ се це-нятъ не по дължината имъ, а по те-жестъта имъ.

Цигарата.

Една фирма търси момче, което да изпълнява дребни поржчки. Едно 16 го-дишно момче отива въ кантората, но счетоводителя клати глава съ съжаление и казва: „Малко вѣроятностъ има да те взематъ. Вече 52 сж се записали, и ча-катъ да ги приеме директора. Но, можешъ да опиташъ!“

Директорътъ разговаря приятелски съ момчето и на края вади кутия съ цигари. Запалва една цигара и казва: „Заповѣдай, запали една цигара“. „Благодаря, не пу-ша.“ — „Какво, не пушишъ? Единъ истин-ски младежъ трѣбва да пуши. Вземай, не ставай глупавъ!“ — „Не, благодаря, до сега не съмъ пушилъ, нѣма да пуша и въ бждаще.“

Тогава директорътъ му подава ржка: „Момче, ти си назначенъ. Ти си петде-сетъ и третия, но първия, който не взе цигара.“

Имашъ ли принципи, които не би жерт-вуваха при никакви обстоятелства?

Дайте на приятелитѣ си „Свѣтилникъ“ тѣ ще го харесатъ.

Три стълба

На древния гръцки стадионъ въ Ати-били издигнати три стълба съ следни-надписи: 1. Бжди мжжественъ. 2. Бърза 3. Постоянствувай.

Ако въ работата, борбата и битка на живота се спазватъ дветѣ първи по-желания, тогава „постоянствувай“ не е бжде изпълнено съ мжка и съжалени-„Бжди мжжественъ“ това ни подканя-влагане на всички сили и способност-„Бързай“, това значи да използвашъ добре времето си. Тамъ кждето не съжелява за изгубено време, и кждет-силитѣ не сж разпилѣни за нищо, там-борбата може да се води съ упоритост-до пълна победа. Тогава може да с-каже: „Пжтя свършихъ, вѣрата упазих-сега ми остава венеца на правдата...“

Богъ е действаща любов

Душата се храни отъ това, на-което се радва.

Августинъ

Абонамента на „Свѣтилникъ“ е 12 л

Въ Евангелската църква

Драгоманъ 4

има следнитѣ служби:

Недѣля

10 ч. заранъ — Богослужение съ проповѣдъ

11 ч. заранъ — Недѣлно училище

7 ч. вечеръ — Богослужение съ проповѣдъ

Четвъртъкъ

7 ч. вечеръ — Молитвено събрание

Входъ свободенъ за всички.

Отговоренъ ред. П-ръ Г. Д. Сивриевъ
ул. Ал. Василевъ № 6 — Варна

Печатница „Изгрѣвъ“ — Варна